

התחברות הכללית של העובדים העברים בארץ-ישראל

ה ע ג ר ו צ ה מ א ר ח ד

יזמן המשך
ג ע ה - ח י ל י ס
מס. 50 (210)

ד' בטיון תש"ד
26 במאי 1944

ש פ ע ב ר נ ר ו ל ח ד ר ו ל ח י מ
ל ה ר ל ד ת ג י נ ה

העבודה לטעיפיה גם יליו הראשונה של תש"ד

מחלקת	מספר עובדים					שכר			
	מספר	ממוצע	מקסימום	מינימום	סה"כ	ממוצע	מקסימום	מינימום	סה"כ
עובדי המפעלים	2799.6	1113.4	5615.4	61.0	9528.6	1889.4	7778.0	1232.7	1018.5
עובדי המשרדים	2308.0	1295.7	2253.7	14.8	2308.0	1295.7	1295.7	1295.7	1295.7
עובדי המסחר	11919.0	1889.4	7778.0	76.2	11919.0	1889.4	7778.0	1232.7	1018.5
עובדי המנהל	115.7	85.3	956.1	9.0	1407.3	249.8	956.1	85.3	115.7
עובדי המערכת	3988.8	2431.6	17899.3	169.3	26459.0	2139.4	17899.3	2431.6	3988.8
עובדי המערכת (אחרים)	8559.5	54.8	8559.5	54.8	8559.5	-	-	-	-
עובדי המערכת (אחרים)	18135	40.1	114.5	114.5	17899.3	-	-	-	-
עובדי המערכת (אחרים)	2190.0	4.8	14.0	14.0	2190.0	-	2190.0	-	-
עובדי המערכת (אחרים)	20089.3	44.9	128.5	128.5	20089.3	-	-	-	-
עובדי המערכת (אחרים)	7985.3	17.8	51.2	51.2	7985.3	-	7985.3	-	-
עובדי המערכת (אחרים)	9577.2	21.4	61.6	61.6	9577.2	-	9577.2	-	-
עובדי המערכת (אחרים)	382.6	1.0	2.4	2.4	382.6	-	382.6	-	-
עובדי המערכת (אחרים)	6708.0	14.9	43.0	43.0	6708.0	-	6708.0	-	-
סה"כ	44742.6	286.7	44742.6	286.7	44742.6	-	44742.6	-	-

מספר החברים בהתחלת השנה היה 276. בסוף מרץ עלה ל 290. בטעיפיה העקריים של העבודה המכניסה התקרבו מאד לתכנית. ביחוד בענפי המשק התקרבו זו אינה רק בטיכום הכללי של כל המשק החקלאי, אלא גם בטיכום הענפים עצמם. לפי התכנית היו צריכים לעבוד 62½ בממוצע ועבדו 161 עובדים. לעומת זה עבדו במפעלים פחות מאשר שוער בתכנית. הטיבה העקרי - הפחתת העבודה ב"גח". במקום 60 איש שבתכנית עבדו רק 56 בממוצע. גם בחבתיניה עבדו בחקופה זו פחות מהמשוער. בהשקעות לפי התכנית היו צריכים לעבוד 7 עובדים בממוצע ועבדו 9. גח העליה הזאת יש לזקוף על חשבון ההשקעה במטעים. בהשקעות בבנין לא עלינו על המשוער. כן היתה עליה בעבודות כלליות - במקום 6 עובדים עבדו 8. עליה גדולה היתה בהספקת בהמות עבודה - 2½ עובדים במקום 1½ שבתכנית. חצי שנה זה הננו מסכמים 40 אחוז עבודה מכניסה. ברבע השני של השנה היה אחוז העבודה המכניסה גבוה יותר מאשר ברבע הראשון. עבודת לא חברים: ברבע הראשון של השנה עבדו 70 עובדים בממוצע שאינם חברי המקום. בחוכם גם נוער ד' ומחנה העבודה. בטיכום החצי שנתי רק 55 עובד בממוצע. את הירידה הגדולה הזאת ברבע השני של השנה יש לזקוף על חשבון צמצום העבודה בבנין שבוצעה בעזרת פועלי הלשכה וכן על חשבון הצמצום במספרם של עובדי "סולל בונה" ב"גח". אבל לא היתה ירידה בעזרת הנוער העולה ומחנה העבודה. החדשי החורף היו תקופות ממושכות שאנשי הפלוגות לא עבדו כלל. חברי "קדמה" לא עבדו כחודש ימים וחברי "הדס" כשלושה חדשים.

הוצאות
בשל הכנסות
בתכנית
שירותים
21 עובדים
אם בטיכום
שבטעיפיה
הטיכום
השקעות
והחזקה
לא עבדו
כאשר ק
ימי המ

בפרנס
מדויקי
206 טו
25 טו
13 טו
לרפת
גליה
הדלנו
במשמר
תפודים
הודים
גיה ל
לדונה
דונה
נותרו
כול הק
במידה
גם הצפ
רמת ל
כנה ח
יבשו
על המ
הקד.
תפודים
שודים
הפרי
שאינ
קטנה
לנו
טור
רפת
הקטיף
החמיצ
אשכול
הקירו
לא הו
כל הפ
לימו
ולצ
במח
מהירו
על 6
תבות
קימו
לא יכ
משמש
להח
שנה
קלת
שלמו
מקום
העלה

הוצאות כלליות: במקום 12½ עובד שקבענו בתכנית עבדו 14. עליה זו באה בחלקה בשל הנכנס אנשים חדשים לתפקידים. ההנהלה גם בשמירה השקענו יותר מאשר שערכו בתכנית בשל השמירה המוגברת לאחר מקרה דמת-הכובש.

שירותים לעובדים: בשירותים עבדו 51 עובד במוצע - התקרבות לתכנית. במטבח עבדו 21 עובד במוצע במקום 19 בתכנית. במחסן הבגדים השקענו יותר ב 100 ימי עבודה. אם בטיכום הכללי של השירותים לא עברנו בכל זאת על התכנית הרי זה הודות לכך שבטעימים האחרים, כגון טיפול קהוליים, השקענו פחות.

טיפול בילדים: עבדו 61½ עובד - קימוץ בעובד אחד בהשואה לתכנית. המחלקות השקענו פחות במקצת מאשר שערכו בתכנית. לעומת זה עלינו במקצת במטבח, מכבסה והחזקת דירות.

לא עבודה: בטעיף זה הטיכום הוא כאשר שערכו - 43 איש במוצע ובמחזוריים - 15% כאשר שקבענו בתכנית. אח שנת הש"ג גמרנו ב 17.5% לא-עבודה. לא טעינו בהערכת ימי המחלה.

אריה ה.

ג. ע. נ. ג. ל. ה. ש. פ. י.

בפרדס (נמטר ע"י יושקו)
היבול: מספרי היבולים הינם מדייקים כל צרכם, רק משוערים. ב-206 טון; אשכוליות 36 טון; לוזנים 25 טון; קלמנטינות טון אחד; ולנסיה 13 טון. רוב הפרי של התפוזים נמסר לרפת ולמטבחים ורק 25 טון נשלחו לאג גליה. האשכוליות נמסרו ל"גת" ואת הולנסיה הכנסנו למחסני קירור - חלק במשך השרון וחלק במחסני יבול ה- תפוזים גדל בהשואה לשנים הקודמות, הודות לעיבוד המתוקן יותר שאנו נוהגים לפורסטים. אשתקד היו לנו טון וחצי לדונה, השנה 2½ טון. במצב טוב יותר כל דונה 4 טון. ובמקום יש לנו חלקות ה- נוהגות כמות כזוה, לעומת זה ירד י- כול הלימונים כמעט בחצי. המיבול: במידה שהעצים מזדקנים נוחת פרנס. גם הצמיחת הרבה במטע הלימונים גרמו להפחתת הפרי. כן נהגתה מחלה מסד-כנה המיוזחה ללימונים מל-סקן המ- יבשת את הענפים. אנו חקוה שנתגבר על המחלה. יבול האשכוליות כמו אש- הקד.

כך התברר שלא הערכנו נכונה את היבול שעלה על המשוער. את עודף הפרי הכנסנו למחסן הקירור שלנו - לתא בו נמצאת ה- תבואה (ללא קירור) לא ידוע עדיין מה יהא גורל הפרי הזה.

העירוב: גמרנו את פתיחת הבורות בזמן. אנו עומדים בגמר ההשקאה השניה. המצב הכללי בפרדס לא רע. גם נוטיף לעשות את עבודות העישוב והגיזום כסדר הרי יש לקנות סנוכל בגמר המלומה-להביא את הפרדסים למצב שיחננו פרי למשלוח. קושי רב בעיבוד הפרדסים בחוסר ידיעה כיצד אחותן תכנית ישובנו. אין כל הגיון להשקיע עבודה באמצעים בחלקות שעציהן עלולים להעקר לשם בנין. נחד הגרון שיונף על העצים גורם להמעטה השקענות ביהוד בחלקה ב'. יש להחליט סוף סוף על תכנית הנקודה למען נוכל להש- חזר מהיסוסים ולעשות את עבודתנו מתוך תכליתיות משקית.

אם יעקרו חלקים בפרדס - ויש רבליים לדבר - הרי נשאר בשטחים קטנים בתרבה מהמכסה המקובלת לייחודה בישובים אחרים. יש הצעה לנטוע 50 ד' פרדס בודי קובני. חוטפת שטח לפרדס הנאשר לנו ל- הכניס זנים חדשים של עצי הדר ולהגדיל את אלה ששטחם קטן אצלנו כגון הולנסיה.

פ. ל. ח. (נמטר ע"י יושקו מ.)

ש. ע. ד. ה.: עד עתה קצרנו את השעורה במרץ ובד' היבול היה טוב, מלבד השטחים בהם החניק הכוכבן את התבואה. 375 ד' שזרענו קצרנו רק 75.300 ד'. לא נקצרו כלל. 15 מאלה עדי נקצרו ששאוכלבן יח- יבש.

ה. י. ט.: קצרנו 100 ד' בודי. את השטח הזה זרענו בסוף ינואר כשכלתה כמעט כל תקוה להצלחה. היבול לא רע בכל זאת. כן קצרנו 2 חלקות קטנות - אחת בת 15 ד' בשטחי הגן והמספוא שמיועדת לחריש עמוק וחלקה בת 10 ד' באדמה הכבדה בודי קובני. התחלנו לקצור שטח של 100 ד' באדמת חיבת ציון. השנה הנושטת יפה במיוחד. שרט ראינו אצלנו גרעיני יפה כבשנה הזאת. זה כמוהו יעלה את היבול. שטחי ה' ר. ט. גמרנו את הדילול והתחלנו בקילטור השני.

אחריהם הנמצאים הולנסיה ו-
 שני כתובות הולנסיה ו-
 קונקרע.

תפוזים: מתוך שציפיינו כל הזמן לא- שרוליה משלוח לאנגליה השארנו את הפרי הרבה זמן על העצים אבל התברר שאין תקוה למשלוח. "גת" קבל רק כמות קטנה של הפרי שלא כשחקד שייבול אצ- לנו את כל היבול ועל כן נאלצנו למ- טור את רוב הפרי לרפת. המחירים שה- רפת משלמת אלינו מכסים אלא את עבודות הקטיף. מהכמות הגללית שקיבלה הרפת הווצימו 25 טון.

אשכוליות: חשבנו לאכסן 5 טון במחסן הקירור שלנו, אבל מתוך שאינו מחויב לא הוצאנו את הדר לפועל ומשכנו את כל הפרי ל"גת".

לימונים: נמכרו כולם לגת ולמטבחים. **ולנסיה:** החלטנו לאכסן את כל הפרי במחסן הקירור משום שבתקופת הקטיף מהירי הפרי ירוקים מאוד. המיזבז היה על 6 טון אולם התגלו קשיים חסרי תבות-וכן-חסר-מחסן להחסנה. המנס ה- קימונו לפני זמן מהסן קירור אבל לא יכולנו להשתמש בו. התא הגדול משמש מחסן תבואות, מחנך מקום מתאים להחסנה גרעיניים. גם בתא השני אי-אם- שנהיה להשתמש, כן המכונות הירח מקול- קלת. יוצא שהמחסן בעצם לא שימש בתפקיד שלשמו נבנה. לגסוף מצאנו במשך השרון מקום 5 טון. כמוהו ש כל החסנה העלה לנו ביקור. (שכר החסנה והובלה)

באר ה'
 בהתח
 נחנה הבאר
 אחרי מלידת
 2½ ב' בחול
 לדעתו לא י
 הציע להעמי
 בזמנה ועד
 דוח עכשיו
 ובמשך חדשי
 על גף המצב
 הקיץ הוחלט
 חשש שמא יש
 את המצב כמ
 בעבודה.

בנית בתים
 באחת
 המוצעה הוח
 אמרנו למסו
 הקבלני בחד
 וזה ל 15 חד
 שנה עם 6 א
 ציור של מא
 הבתים שהם
 שלג העלה ע
 בניה של הב
 יקבע חוף ש

חלוקת 150
ההטאל

ממספ
 קיהודי. היו
 עמק חפר ג
 הי-ובים א
 היה דיון ב
 לשכה שהיה
 המכונות ש
 כי הם תהיי
 זו נתקבלה

בשיכון
 ב 70
 חבר: בבית
 בבית 1' ב
 ד' ב 14 חדר
 13 הבתים
 72 חבר; בצ
 25 חבר; ב
 45 חדר; ב
 8 יחידים.
 141 חבר. ה
 זכה עוד, א

מתנה ידית
 היי
 16 ידית
 לבנין ביי
 תלמידים ל

יוני
 יקבלו דק
 רק מטפר
 בערך.

מרים יפה
 הח' יוסף
 כמורה לע

צאר ה'

בהתחלת האביב הנסיון האחרונה נחנה הבאר 170 מ'מ ובסופה רק 90. אחרי מדידת הקידוח התברר ששוב נסחמו 2 1/2 מ' בחול. התיעצנו עם המהנדס בלאס. לדעתו לא יתכן שפחתה כמות המים הוא הציע להעמיק את הקידוח בכמה מטרים. בדיקה ועזת המשל היה בירור אם יעזרו עמקו או לעשות זאת רק בחורף, ובמשך חדשי הקיץ להשתמש בבאר להשקאה על גף המצב הקשה של ההשקאה בחדשי הקיץ הוחלט לעשות את הקידוח גיד 2- חשש שמא ישקע צנור הקידוח אם ישאירו את המצב כמו שהוא. בשבוע הבא תחילו בעבודה.

בניה בתים

באחה הישיבות האחרונות של המועצה הוחלט על בניה של 3 בתים. אמרנו למטור את הבתים האלה למשרד הקבלני בחדרה. בבתים אושרו לנו ה-15 וזה 15 חדר ע"א. אגוא. ההלואה היא ל-12 שנה עם 6 אחוז רבית. יתכן שהקונסור-ציות של אגוא יעבד תכנית כללית לכל הבתים שהם ממנים לשם הוזלת הבניה. שלג העלה על 180 לא"י לחדר. יתכן ש-בניה של הבתים תמטר לקבלן אחד. הדבר יעבד חוץ שבועים.

חלוקת 150 אוטומובילים בחנאי החבר והסגל

מטפפר זה הנתנה 70 אחוז לישוב היהודי. היה ליון בלשנת ההובלה של עמק חפר גם עליה להופיע כבא יכרח כל היישובים או על כל ישוב לפנות בעצמו. היה ליון במזכירות וטוכס להציע ל-10 לשכה שהיה תופיע בשם כל המשקים המכוננות שחקבלנה לא תחולקנה למשקים כי הם תהיינה רכוש של הלשכה. הצעה זו נתקבלה ברוב דעות בלשכה.

בשיכון

70 החדרים שבבתים גורים 132 חבר: בבית א' בחדר אחד - 2 חברים; בבית ג' 16 חדרים - 32 חבר; בבית ד' 14 חדרים 26 חבר (2 חדרים חוליים); 13 הבתים הקטנים אשר בפרדס (39 חדר) 72 חבר; בצריפים ובובלים: בובלים 25 חבר; בצריפים - 18 חדרים יחידים 45 חבר; משפחה בצריפים בפרדס א' 8 יחידים. ט"ה בצריפים ובובלים 141 חבר. הרשב בגדול של חברינו לא זכה עוד, אי פוא, לגור בבית.

מתנה ידיר

הייל יהודי מצבא אמריקה אן 1916 ידירו של משה נדב 50 לא"י לבנין בית המועל.

תלמידים לעזרה

היה לנו לקבל 30 תלמיד בהתחלת יוני. יש להניח שכל משקי עמק חפר יקבלו רק 120 תלמיד. כך שבחלקנו יפול רק מטפר קטן של תלמידים. 10-15 בערך.

מרים יפה יצאה ל3 חדשים לריעווי. הח' יוסף קופלו ימלא את מקומה כמורה לעברית בנוער.

שאלות והתשובה (נמסר ע"י יוסף ר.)

במחנה עובדים כעת 3 יישובים. העבודה מחולקת כך: קרוב לחצי יום מע-טיקה הספקת הדלק למכוניות ולצרכי ה-טרות. יום עבודה קמין משקיעים בהכנת ההספקה לברודיה וקרוב לחצי יום לשאר הענפים. חצי היום הנוותר - לכל מיני עבודות כלליות של המסכן שחן מרובות, ובעיקר בקשר לדאגה להספקה למטבחיים, הואיל ונתקלים בקשיים רבים מאד בה-שגת מזון האכל שנייתנים לנו בצמצום.

גם בהשגת ההספקה לבעלי החי, מתוך הטיבות הנזכרות, נתקלים אנו בקשיים רבים. לעתים ניתן לנו הרבה תות-מה-צרכים שלנו. יש לנו צורך חודש חודש ב-50 טון ומעלה אטפקה: כ-30 טון לבר-גזיה, 10 טון לרפת, 5 טון ללול, 4 טון לאורז, 3 טון לדיר. הבטייה העקריה היא א"י להבטיח את הספקת המצרכים במחירים הממשלתיים. ההפגשים בין מחירי הממשלה ובין מחירי השוק הנופשי מגיעים ל-60 אחוז. תצרוכתנו השנתית בבר-עיינים לבהמות (שגובה: דורה, חורס) היא למעלה מ-120 טון. שילמנו לא יותר מ-35 לא"י קטון ובשוק הנופשי מטלמים כיום כ-55 לא"י קטון והיתה הקרפח ששילמנו אף 65 לא"י.

הואיל ואנו גאלצים לאכטן נמויות גדולות של הספקה, גרעיינים לכל השנה ויחרי המצרכים (כנסבות, טווייל) לפחות ל-3-4 חששים, הרי יש לנו צורך במקום להחסנה, רק להספקת הבמות, 200 טון לפחות. עד עתה הוסגרו את הגרעיינים ב-מחסן הקירור. להבא אין לנו מקום ש-זמטיה שמורה מעולה על הגרעיינים מ-מזיקים ומכרסמים. חלק ההספקה החסנו עד כה בחלק של רפת ב. א"י הצורך להרחיב את הרפת אנו גדרשים לפחות את המקום ולעת עתה אין לנו עוד כל חדרון להח-טנת ההספקה.

ההצעה שיש בה משום פתרון לזמן מסוים - להקים מיד מחסן מבלוקים אשר יכלול 2 חדרים: אחד להספקת הבמות ואחד להחסנה הגרעיינים. ביצוע ההצעה הזאת צריך לעלות 1500 לא"י. קיימות גם הצעות אחרות לביצוע יעלה פחות אבל בהן משום פתרון מלא.

חברים מעירייה:

ערב וערב מוציאים חברים כסאות מבית החובות למרפסתו ואינם טורחים להתזרם למקומם. הכסאות, נשארם, כרגיל העקר: לסללי הלילה ולחום היום, עד אשר חבוא עובדת הנקיון. הכסאות מת-קלקלים והולכים במהירות. האם אין על החבר המוציא את הכסא להוזירו למקומו לאחר שישב עליו?

ואם יקרה שהחבר שכח להחזיר את הכסא, האין להטיל על שומר המחנה שהוא יכניסו למקומו? הנפקיר את רכושנו?

ילדי פלמחים השבוע נקבעו לנו עוד 5 ילדים: 2 אחים בגיל 7-8 מסוריה שילמנו בשנה הנאה בכיתה ט'. אח ואחות בלי 9-11 אף הם מסוריה. הילדה טרם למדה בבית ספר ותצטרך לבקר ב-כיתה א'. ועוד ילד בן 9 מבווגריה, שביקר כבר בבית ספר עברי. בכיתה ג'.

דעות ש לקבל ע שהותחע המזכיר
הצי שורר להתאונ נסחור היה שור
מה שרדאי יחכן ושת היה לכפר.
הם בשק
שלמה
משח בארץ הננו בה חר זה הוא השולח הננו אף חס מפוח רבים ההגדה חללי של חק וריקו
אברהם
עוד הים היפוח הצרו עלינג סוף השנים רחוק ובקווי נמסקי רבה ידוע יחיד מכל אחרי אינג לראו בצבא
ומרג שפעי את ה ולהו מאטק וליל הטוב

בימים האחרונים היו כמה עזיבות של חברים מהעליה החדשה, בקשר לזה נשמעו דעות שונות של חברים בדבר הקליטה של עולים חדשים, מה ושמ נשמעו דעות שאין לקבל עליה כזאת שלא הוכשרה לתי הקבוץ למען לא יהיו צפויים להפתעות כאלה שהותפתו בזמן האחרון. אגב שיחה נשמעו הרבה דברי בקורת על ועדת העליה ועל המזכירות שלא דאבו במידה מספקה לקליטת האנשים.

כחבר העליה הזאת אני יכול להעיד שלא חסרה דאגה לעולים, בכל שבוע ניתן חצי יום חופש לחברים שהיה מוקדש לשמחה על חיי הארץ והקבוץ. כן החקיימו שפורי ערב לעברית, המורים התמסרו מאד להפקידם ולא חסו על זמנם. לא היה מקום להתאונן על הסידורים השונים לסימוק הצרכים החמריים של החברים, בכמה דברים ניתנו לנו יותר זכויות מאשר לחברי הקבוץ. גם המגע בינינו רבין החיה בקבוץ היה טוב.

במידה שאני מכיר את החברים ועד כמה שהם עצמם סיפרו לי, לא היה אף אחד מהם פעיל בארגון ציוני. לכל היותר הוא קנה שקל או ביקר במועדון של הלוחץ. ורדאי ורדאי שלא היה אף אחד מאתנו בהכשרה שהכשירה את האנשים לחיי הקבוץ. יתכן מאד שלא היה צריך לשלוח את החברים האלה לקבוץ, אלא לארגן אותם בחכמה ושמ היה מחבור מי לקבוץ ומי לחיים פרטיים. את אלה האחרונים היה צריך לכוון לכפר, המוסדות הכלליים לא עשו כלום כדי לכוון את האנשים לכפר.

לא באתי לבקר, אלא רק להסביר לחברי גבעת-חיים שאין לחלוח-אשמה גם עצמם. הם בשקט יכולים להגיד לעצמם: "ידינו לא שפכו את הדם הזה". ובכל זאת... לעזיבות אלו - מה כזאת הלב.

משה כרמי

שלמה אקסטיין כותב:

המקום בו אנו נמצאים הוא שטח רחב ימים, האדמה - חמרה ציומה המס-משה מרעה לעודי כבשים, לעתים יש לי הרגשה שאני נמצא באחד הקבוצים המרוחקים בארץ, אלא שבאן אנו מספר קטן של אנשים, אנו מרוחקים מישוב ורק לעתים רחוקות הננו נוטעים לבלוח ערב בעיר הבירה, הרחוקה מאתנו, וגם היא עיר קטנה ואין בה הרבות של כרן, המאורע היחיד בחיינו היה חג הפסח אותו חגגנו ברוב מאד והדר זה חג השני שיחדתנו נמצאת בחוץ לארץ. בחור אהלים רבים שחברנו יחזי נערכו השולחנות והיו מקומם 200 איש. את הסדר ערכו כנהוג בחוץ לארץ. באופן כזה נתנו 400 איש - במשך כל היחידה שלנו - ואף אורחים רבים מהיחידה האחרת החוגגת אף היא כאן וכמה יהודים שהחישבו כאן עוד לפני שנים רבות. השולחנות כוסו מפות לבנות והיו ערוכים בכל טוב, השפה העברית המצלצלת והפגישה עם חברים רבים אשרת רוח חגיגית מאד. המגור שלנו קידש על היסן וחברים קראו את ההגדה בנוסח הימים האלה, דממת מוח השתורה באולם ברגע שכיבדנו הקימה את חללי היהודים בארצנו. צער עמוק השתקף בעיני כל אחד המשתתפים וגם בעיניהם של הקצינים האנגלים. כל החלק השני, שהיה חגיגי, עם המאכלים הטובים, שירי הארץ וריקוני ההורה לא הצליחו להסיר את העצבות מרבים מאתנו.

אברהם מ. כותב:

אנו כחור חילים ודאי שנחוג את חג הפסח בהרגשה קשה מאד כשעלינו עומ להזרו ולהגיד, בשנה הבאה בירושלים, הנה הזמן עובר וחולף וכבר יותר משנ-חיים הנני בצא, התקופה הזאת היא בשבילי ובשביל רוב החברים חלק משנותינו היפות ביותר, לא ניתן לנו לחיות אותן, אך אם נשים לנגד עינינו את הסבל ואת הצרות שעובדים על העם היהודי והעולם כולו הרי סבלנו כאין וכאפס, אך מכביר עלינו שאנו יושבים במקום הזה ואיננו זזים, יתכן שבאביב המסתתמה לבוא יבוא סוף סוף שינוי, עיני כולנו מצומה לאי הגדול הזה שממש צריכה להתפתח החזית השנייה, רק הידיעות הטובות מהמורה מעוררת את הרוח ונוטעות תקווה בלב שלא רחוק יום הנצחון. בינתיים אנו עובדים את עבודתנו הרגילה - הנהגים בהובלה ובקוים התחבורה ואנו בסדנא ובכל הקשור בטיפול מכוונת, לפעמים הימים האפורים נמשקים עיי ביקור בחאטרון או באוטר, אם כי איננו זוכים לשמוע כוחרת ממד-רבה ראשונה, מדי פעם בפעם יש לנו מסיבות שבה המכנסות את כל היחידה, אולי ידוע לכם שמוציאים עגורנו עתון עברי יומי שמגיע באוירון בשעות הבוקה לכל היחידה ולכל חייל יהודי, מומיע בט עתון באנגלית לחיילים שנבדל בתלנו ובגישתו מכל עתון יומי אחר, כאן דעות של אנשים והגבתם לכל ההתאכפות ולשאלות הבנין אחרי המלחמה, מפתיע לפעמים לקרוא בעתון הזה דעות מהפכניות מאד, הדרך כלל אינני נמש כמעט עם חיילים מלאומים אחרים, מאחר שאינני עובד בנהגות, מפתיע לראות מה גיולה המידה של חיילים יהודים המיוצגים בצבאות הברית וביחוד בצבא אמריקה.

הידיעות על המצב הפנימי בתנועה עם כל סכנת הטילוג הנשקף לנו מדכאות ומרגיזות, מוכרת אני להודות שאין לבי ולב אחרים נמשך אחרי אצטסי הקבוץ שפעילים בכיוון זה (בלי כונה רעה או רצון רע), אנו קצת רחוקים מכם ורואים את הכל באור כללי, לפני שבוע ימים היה עלי לעבוד ימים מספר במחנה מעבר ולהוביל מים בשביל פודות וטוסים, מחאום הכרתי והכירו אותי חיילים וסרג'נטים מאסקריון, רמונט' שחנה בנתניה והיה לוקח אצלנו ירק, היה עלי לגור שם כמה לילות ולילה אחר עשן משה גדול והזכירו לטובה (ובצער על שזה חלף) את הימים הטובים בנתניה.

ההסתדרות ה

י"ח בסיון
ב' תרנ"ד

ע
להשקעה ו

החכו
המרכז החק
בין משקי
של משקי ע
ו

המשק	66
גבעת-השל	
גבעת-ברנ	
רמת-הכוב	
גבעת-חיי	
משמר השר	
עין-שמר	
משמרות	
עין-החנך	
מעברות	

התכנית ל
על יסוד
הטובות,
בדרך פרט
החומר הד
התק
ניה השייכ
שוב אינו
למשקים ה
בתקציב ל
שאת החלק
ברגד השק
אח גבעת-
בהש ואת
מה
ברטיה ל
ולשניהנו
החייבות